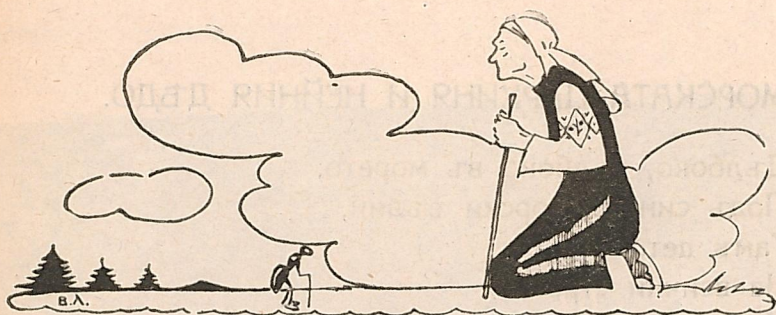

ХИТРАТА МРАВКА.

Една сутринь една малка мравка излѣзе да търси храна.

„Ще дойде зима, — каза си тя. — Земята ще се покрие съ ледъ и снѣгъ. Какво ще намеря тогава да ямъ? Трѣбва отсега да си натрупамъ храна за зимасъ, когато стане студено.“

Но не измина много пжтъ и ето че срещна една баба, която страшно викаше.

— Защо викашъ, бабо? — попита малката мравка.

— Какъ да не викамъ? — рече бабата. — Мишките изядатъ всичкото жито въ хамбара ми, една стара лисица отвлича всичките ми кокошки, а единъ голѣмъ вълкъ разкъсва всичките ми агнета.

— Но защо, бабо, не изловишъ мишките? Защо не убиешъ лисицата и вълка?

— Какъ да направя това? — рече бабата. — Когато котката влѣзе въ хамбара, мишките се скриватъ въ дупките си. Пъкъ и не се лѣжатъ да влѣзатъ въ капана, който имъ слагамъ всѣка вечеръ. Лисицата прескача въ двора ми само нощно време, а пъкъ вълкътъ е посиленъ отъ мене.

— Ако ми дадешъ една торба жито, азъ ще убия и мишките, и лисицата, и вълка, — каза мравката.

— Ти ли ще убиешъ мишките, лисицата и вълка? — извика очудено бабата. — Какъ може една малка мравка да направи това?

— Азъ зная какъ, — рече мравката. — Ще ми дадешъ ли една торба жито, ако го направя?